

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrske dežele na vsako leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od petorostopne petit-vrate po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovoli pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Husova slavnost.

V češkem časopisju so utihnili glasovi o afëri Rectus Kohn.

Razna domača, notranje politična in kulturna vprašanja so potisnila v ozadje razne članke z naslovi: »Kaj se godi v nadškofiji olomuški?« — »Inkvizicija nadškofa Kohna« itd. itd.

Da, bili so to drastični slučaji cerkvenega absolutizma, ki so živo spominjali na srednjeveški rimski tiranizem in avtoriteto, — in ni čuda, da je ostro napadalo vse napredno časopisje, a v strahu kritizovalo celo klerikalno časopisje iz kritizirane samozvestne vseumogčnosti.

Za širšo javnost je stvar malo ne končana, za nadškofa baje tudi, in sicer ugodno, kar je dosti značilno. Rim pošlje nadškofa in zapove svojim vernim, brezpogojno se pokoriti vladiki; ruski absolutizem je malenkost proti temu. Kje je ljudska volja?

Za omenjeni slučaj duševnega in fizičnega nasilja dobi češka javnost obilnega zadoščenja v velikanski slavnosti 5. in 6. julija, ko se položi temeljni kamen spomeniku mojstru Janu Husu, češkemu reformatorju, ki je prvi razbil poniževalne okove avtoritete, ki je moral umreti za svoje prepričanje, za svoje delo, za svobodo in za napredek.

Čehi imajo za seboj slavno zgodovino. Češka zemlja je bila za vladanja Přemyslov in Luxemburžanov središče srednjeevropske kulture. V 15. stoletju začelja reformacija, kateri sledi za Čeha pretragična bitka na Beli Gori leta 1620, kjer se skuplje grob češke svobode in slave. Čehom je največja in najsvetejša zgodovinska perioda čas reformacije, saj je z njo preozko spojena oseba velikega Jana Husa. Dan njegove mučeniške smrti se je praznoval kalendarsko ne le na Češkem, ampak v celi srednji Evropi, kajti povsod so videli v Husu svetega moža. Njegovo čisto življenje in mučeniška smrt za sveto stvar, to so bile čednosti, ki so ostale prvim potomcem tako živo v spominu, da so

ga slavili in častili kot svojega narodnega svetnika.

Ali kmalu je prišla protireformacija in doba jezuitov — in čisto naravno je, da so ti zatrli in uničili vse, kar je spominjalo na delo silne individualitete. Trda roka nezmotljivega absolutizma je neizprosno potlačila vsakega, ki bi si bil upal uporabljati 7. božji dar, t. j. razum in bi bil samostojno mislil. Moral je izginiti iz koledarja tudi Hus.

Protireformacija je bila na Češkem tako temeljita in kruta, da se je na prvo narodno žrtvev celo v lastni domovini pozabilo do poslednje dobe. Toda časi se spreminjajo, in danes ni več sile, ki bi ubranila narodu češkemu javno slaviti moža, ki je s svojim življenjem in delovanjem prvi položil temelj duševni narodni sili, češki kulturi, ki je narodu duševni in nramni fond in za vseh okolišnosti opora in orožje, ki razbije s svojo notranjo močjo vsako zunanje nasilje.

Swobodomiselnost češko časopisje pozivlja češko slovensko ljudstvo na svoj največji narodni praznik, ko se položi vzoru božjih boriteljev v zidovju slovanske Prage temeljni kamen k večni apologiji Husovi. Narod češki gleda s ponosom in z navdušenjem na Jana Husa, ga časti in slavi in priznava javno pred celim svetom, da sledi njegovemu izgledu.

Toda Husa ne častijo samo Čehi, ampak njegovo ime je sveto vsem kulturnim narodom, kajti Hus je bil prvi boritelj za ljudsko svobodo.

Tisoče božjepotnikov potuje vsako leto v znano mesto Kostnice na Renu, ne iz namena, da bi tamkaj videli prestol cesarja Zigmunda ali altar in mitro papeža Ivana XXIII., potuje tja, da bi videli z začudenjem in grozo ono temno celico, kjer je v duši Husovi zmagala ljubezen do resnice, čednosti, ki je moral za to prenesti največje muke, pretrpeti sramotno smrt krivoverca.

Vsa napredna politična in nepolitična društva se marljivo pripravljajo k slavnosti v Pragi. Češko So-

kolstvo je bilo med prvimi, ki je začelo proslavljati vsako leto obletnico smrti narodnega mučenika, in to s predavanji o delovanju in pomenu J. Husa, ali na drug dostojen in primeren način. Tako je tudi letos odbor Češ. Obce Sokolske pred nekaj tedni razposlal vsem sokolskim župam pozive, tičoč se letošnje Husove slavnosti, da Sokolstvo skupno poslavi prvega češkega demokrata, ki je hotel imeti svoj narod zdrav — duševno in telesno. Zbrano praško Sokolstvo poslavi odgovarjajoč svojemu geslu: »Hrdinnost, jarost, volnost« prvega boritelja in prvega »Sokolca«.

Kako gleda na to gibanje klerikalna duhovščina?

Dve smeri sta se pojavili. Prva smer je radikalna, seveda v negativnem smislu, in sem bi prišteval oni del češke fanatizirane duhovščine, ki bi najraje vrgla na grmado vse Husove čestilce, ime Hus pa preklela in za večne čase izbrisala iz češke zgodovine.

Druga smer je tolerantnejša, in sem spadajo oni, ki gledajo z odprtimi očmi v svet, ki spoznavajo, da se mora sedanje okoliščine in razmere upoštevati. Tako na primer piše škofov list »Obnova«: »V slavnostnem odboru za Husovo slavnost so župan praški, štirje predmestni župani, dalje poslanci, so tam zastopniki prvih političnih in kulturnih čeških društev itd., to nam je treba s polno resnostjo vpoštevati.«

Že od nekdaj so ovirali močni in tajni klerikalni vplivi Husove čestilce, videti pa je, da se tudi češki duhovščini že svita, le žal, da jih sili k boljšemu, oziroma vsaj tolerantnejšemu mnenju strah pred javnostjo in pred slavitelji, ne pa samo spoznanje Husa, nočejo se globoje poučiti, kaj je storil Hus za Čeha, kak je bil on sam, kaj je hotel.

Uvidevajo, da so osamljeni, če nastopijo proti Husu, ker samo spomin na J. Husa oživi v vsakem češkem srcu navdušenje in je postavi v dobo bivše češke moči in samo-

stojnosti. Mora se vpoštevati fakt, da reprezentacija velike večine čeških volilcev in češke javnosti polaga enomiselnost temeljni kamen svojemu Husu. Kdor bi se postavil na nasprotno stališče, bi pokazal s tem le svojo slabost in kratkovidnost.

Požrtvovalnost češkega ljudstva je zbrala ne v kratkem času, ampak skoro v momentu dosti denarja, da se postavi na znanem zgodovinskem praškem »staroměstském náměstí« krasen spomenik.

To bo slavnost v velikem slogu, kakršnih je malo na Češkem. Udeležijo se je domačini in tujci. Na predvečer vrši se slavnostna predstava v »Nár. divadlu« (novo dramatično delo), dopoldne drugi dan je slavnostno polaganje temeljnega kamna in sprejema društev, popoldne so ljudske slavnosti resnega značaja.

Naj bi se češki narod vedno ravnal po idejah, ki jih je zastopal Jan Hus; v tem je njegova bodočnost.

P. Pestotnik.

V znamenju krize.

Očitna je kriza v avstrijskem parlamentu, prikrita kriza pa se bliža tudi novemu ogrskemu kabinetu. Dr. Körber je baje že podal demisijo celokupnega ministrstva, le odločba se še ni izrekla. Vzroki sedanje krize so različni in mnogovrstni. Parlament je nesposoben za delovanje; stališče bramborskega ministra in z njim cellega ministrstva je zelo omajano vsled propada rekrutnega zakona in koncesij ogrski neodvisni stranki; minister Rezek se še posebej ne more zdržati, ker je prišel v nasprotje s politiko čeških poslancev.

Pred parlament ministrstvo v sedanjosti sestavi ne more več stopiti. Grof Welsersheimb noče zastopati zveza brambne predloge ter se sploh ne mara več pokazati parlamentu, pred katerim bi se blamiral vsled popustljive Khuenove politike. Splošno pa se sodi, da se cesar v ožigled dogodkov na Ogrskem ne bo odločil

v sedanjem trenutku sprejeti demisijo, ker bi se z novo politično smerjo zabredlo v nove nevarnosti. Na drugi strani pa je istotako jasno, da bi bilo usodno, odlašati z rešitvijo krize do zopetnega sestanka parlamenta; kajti novemu ministstvu bi bilo nemogoče, vse potrebno ukreniti za delavnost parlamenta ter si zagotoviti sodelovanje merodajnih činiteljev. Zato bi bilo dobro, da se kriza čimprej reši, da bodo novi ministri imeli šest tednov časa za potrebne priprave.

Vse pa se suče sedaj okoli češkega vprašanja. Brez izpolnitve čeških zahtev ne bo zdravega razmerja med češkim narodom in vlado, vsled tega tudi brez teh pogojev ne bo parlament deloval. Češka obstrukcija se tudi pred carinskim tarifom ne bo vstavila. Glavna zahteva Čehov je češko vseučilišče v Brnu ali vsaj v neposredni okolici tega mesta. Tudi glede notranjega uradnega jezika Čehi ne odnehajo. Kako resno računata vlada s češkimi zahtevami, kaže dejstvo, da je dr. Körber ravnokar sklical vse češke voditelje k skupni konferenci.

Položaj pa še poostrujejo dogodki na Ogrskem. Fr. Kossuth je izstopil s petimi najuglednejšimi poslanci iz neodvisne stranke. Vsled tega je dobila stranka proste roke ter ni več vezana na dogovore s Khuenom-Hedervaryjem. Prav lahko se tedaj zgodi, da bo obstrukcija z vsi silo znova izbruhnila. Khuenovo ministrstvo je vsled tega v večji nevarnosti kot je bilo Széllovo. In to vkljub temu, da se je Khuen skrajno ponižal pred opozicijo. V avstrijskih političnih krogih so tedaj mnenja, da je najbolje počakati z rešitvijo ministrske krize, dokler se ne reši ogrska kriza.

O Macedoniji.

Neki češki tehnik, ki se je udeležil zadnjih bojev macedonskih vstajev kot četovedja, pripoveduje obširno o sedanjem položaju v Mace-

LISTEK.

Laž.

Ruski spisal Leonid Andrejev.
(Konec)
IV.

Umoril sem jo! Umoril sem jo, in ko je kakor uvela, ploščata snov ležala pri onem oknu, za katerim se je bliščalo mrtvo, blede polje, stopil sem na njeno mrtvo telo in se smejal. Ni bil smeh blaznega, ne! Smejati sem se, ker so moja prsa mirno in lahko dihala. V moji notranjosti je postalo veselo, mirno in prosto, in od srca je odpadel črv, ki je na njem grizel. Ko sem se pripognil, pogledal sem v njene mrtve oči; ostale so odprte in izgledale so, kakor one take voščene punčike, ravno tako okrogle in motne, kot da bi bile pokrite z Marijinim steklom. Zamogel sem jih prijeti s prsti, zapreti in odpreti in nisem se nič bal; kajti v črni, neprodorni zenici ni živel več ni demon laži in dvoma, kateri je tako dolgo s tako pohlepnostjo pil mojo kri.

Ko so me prijeli, sem se smejal, in divji in grozen se je zdel ljudem,

ki so me držali, moj smeh. Nekateri so se obrnili s studom od mene in stopili v stran; drugi so korakali naravnost proti meni, preteč in z očitanjem na ustnicah; toda ko je moj svetli, veseli pogled zadel njihove oči, postali so njih obrazi bledi, in obstali so na mestu.

»Blaznik!« kričali so, in zdelo se mi je, kot da jih ta beseda tolaži; kajti pomagala je razrešiti uganko: kako? Jaz, ljubeči, sem zamogel od mene ljubljeno umoriti — in se smejati? Samo neki debeli, rudečelični in veseli mož imenoval me je z drugo besedo, in bilo mi je kot da sem dobil zausnico in luč v mojih očeh se je skalila.

»Ubogi človek!« rekel je sočutno in brez jeze; kajti bil je debel in vesel — »Ubožec!«

»Ne!« zakričal sem — »ni ti treba me tako imenovati!«

Ne vem, čemu sem planil na njega. Samo ob sebi se razume, da ga nisem hotel ne umoriti, ne dotakniti se ga; toda vsi preplašeni ljudje, ki so videli v meni blazenca, morilca, prestrašili so se še bolj in kričali tako glasno, da sem se hotel zopet smejati.

Ko so me vlekli iz sobe, v kateri je ležalo mrtvo telo, kričal sem glasno, medtem ko sem gledal onega debelega človeka:

»Jaz sem srečen! Srečen!«

In to je bila resnica.

V.

V svojih otroških letih videl sem enkrat v neki menažeriji pantra, s katerim se je pečala moja fantazija in kateri je dolgo časa vezal moje misli. Ni bil kakor druge živali, katere brezmiselnost dremlejo ali jezno motre obiskovalce. Iz enega kota v drugega je korakal z matematično natančnostjo na eni in isti črti, obrnil se vedno na enem in istem prostoru, in s svojo zlatobliščečo stranjo je oplazil vedno eden in isti kovinski drog omrežja. Njegova ropateljina, koničasta glava je bila povešena in gledal je pred se, ne da bi tudi enkrat, samo enkrat obrnil oči v stran. Pred njegovo kletko prerivali so se ves dan ljudje, govorili in hrumeli; in on je hodil vedno in vedno gori in doli in niti enkrat se niso njegove oči obrnile nasproti gledalcem. Samo malo obrazov iz množice se je smejalo; večina je gledala resno, celo temno na to ute-

leseno podobo, težkega in neutolažljivega premišljevanja, in zdihuje so odhajali. In ko so se med potjo ozrli še enkrat k njemu, raziskujoč in s pomislekom, so zdihnili — kot da bi bilo nekaj skupnega v usodi teh prostih ljudi in te nesrečne, vjete živali. In ko so pozneje pričeli z menoj, odraslim, ljudje in knjige govoriti o večnosti, spomnil sem se onega pantra in zdelo se mi je, da že poznam večnost in njene muke.

V takega pantra spremenil sem se jaz v svoji kletki. Hodil sem okoli in premišljeval. Na eni črti sem hodil preko svoje kletke, iz enega kota v drugega, in na eni kratki črti spremljale so me moje misli, tako težke misli, da se mi je zdelo, da ne nosim glave, nego celi svet na svojih ramenih. In samo iz ene besede obstaja ta svet, toda kako velika, kako mukepolna, nesrečo označujoča beseda!

»Laž!« — tako se je izgovarjala ta beseda.

Zopet se je priplazila sikajoč iz vseh kotov in se je ovijala okoli moje duše. Toda ni bila več majhen gad, rastla je v veliko, bleščečo, razljučeno kačo. In bodla in davila

me je s svojimi železnimi obroči; in ko sem pričel vpiti od bolesti, prišel je iz mojih odprtih ust vedno isti zoperni, sikajoči kačji glas, kakor da mrgoli v mojih prsih samih grdih gadov.

»Laž!«

In hodil sem gori in doli in premišljeval in pred mojimi očmi spremenil se je sivi enolični asfalt tal v siv, prozoren prepad. Noge niso čutile več dotikljava s kamnom, in zdelo se mi je, kakor da bi plaval v brezmejni višini nad hlapom in meglo. In ko se je zdihljal piskajoč izvil iz mojih prsi, zadonel je — od tam — od zdalej gori — grozni odmev, tako dolg in zamolkel, kot da bi prihajal skozi stoletja in izgubljal v vsaki minuti, v vsaki kaplji megle eden del svojih moči. Razumel sem, da on tam — doli — žvižga in tuli kakor veter, ki podira drevesa, toda v moje uho je donel kakor pogubonosen kratek šepet:

»Laž!«

To nesramno šepetanje me je razjarilo. Čepetal sem z nogami in kričal:

»Laži ni! Umoril sem jo!«

Toda obrnil sem se. Kajti vedel

doniji, o vzrokih nevolje in o nadaljevanju vstaje. Po njegovem mnenju se mora macedonsko vprašanje opazovati s trojnega stališča: evropskega, balkanskega in lokalnega. Posebno krajevne razmere v Macedoniji so še dandanes vsemu svetu, ki toliko piše z daljave o Macedoniji, popolnoma neznane. Pred vsem je napačno misliti, da so res Bolgari tako zelo navdušeni za Macedonce. Nasprotno je res zadnji čas. Ker se priseljuje iz Macedonije čimdalje več ljudij, ki se ne upajo vrniti domov, temu opravljajo razna dela za najnižje plače, čuti se domače bolgarsko prebivalstvo prikrajšano ter naravnost mrzi te priseljene brate. Pa tudi bolgarsko razumništvo se nič več tako ne ogreva za macedonsko stvar, odkar so Macedonci izjavili, da ne težijo po priklopljenju h kateri drugi državi, temu radi ostanejo pod turško vrhovno vlado, le pravična mora biti ta vlada in več avtonomije se mora Macedoncem priznati. Zato pa ima dandanes vstaja v Macedoniji strogo krajevni značaj. Gre le za tem, da dobe macedonski kristjani usodo, ki bo vsaj človeška. Dandanes vladajo naravnost strašne socialne razmere. Macedonci mora plačati do 60% od vseh dohodkov turški državi kot davek, in sicer 20% od žetve, 20% zemljišnega davka, 13% davka od vsake osebe, nadalje plača še od vsake domače živine, da, celo od perutnine poseben davek. O trgovini ali prometu ne more biti govora, ker ni cest niti poštenih potov. Dasi je dežela nenavadno bogata, tako da sta mogoči dve žetvi na leto, ne more Macedonci svojih pridelkov prodati. Vse to in pa še posebno nesposobnosti turške uprave ter grozodejstva turškega vojaštva je tiralo Macedonci k vstaji. 20.000 oboroženih vstajev je vsak čas pripravljenih za vojsko, 100.000 mož pa imajo v rezervi. Dejansko pod orožjem je dandanes 80 čet, vsaka po 256 mož močna. Orožja in streliva imajo dovolj, dinamita in bomb pa za deset let vstaje. Vsak polnoletni možki zapriseže slovesno na evangelij, handžar in revolver ter plačuje na teden svojemu poveljniku po 25 kr. vojnega prispevka. Iz tega se kupuje orožje, živila in druge potrebščine za vojno. Organizacija je po celi deželi naravnost izborna. Nazaj Macedonci ne morejo in tudi nočejo, zato je sedanje pomirjenje le navidezno.

Politične vesti.

— Novo ministrstvo? Češki list »Pozor« želi za novo ministrstvo, ki bo tako le sestavljeno: Bärnreither predsedstvo, Der-schatta pravosodstvo, Pattai brez portfelja, Fiedler poljedelstvo, Kaftan železnice, Začek češki minister, Globinski finance, Star-

sem, da »ona« odgovori. In odgovorila je počasi iz dna brezdanjega prepada:

»Laž!«

Kajti jaz sem se ogoljufal. Ubil sem ženo — toda laž sem napravil nesmrtno. Ne morite žene, dokler ji niste s prošnjami in mukami in s plameni iztrgali resnice in njene duše!

To so bile moje misli. In hodil sem preko svoje kletke, iz enega kota v drugega.

VI.

Temno in grozno je tam, kamor je »ona« odnesla resnico in laž — toda jaz pojdem tja! Celo na satanovem oltarju jo poiščem, padem pred njo na kolena in bom jokal in rekel:

»Odkrij mi resnico!«

Toda moj Bog! To bi bila vendar laž. Kajti tam je tema, tam je praznosta stoletij in brezkončnosti in tam je ni — ona ni nikjer.

Toda laž je ostala. Ona je nesmrtna. Čutim jo v vsakem zračnem atomu, in ako diham, priteče sikajoč v moja prsa in je trga, trga na kosce!

O kaka blaznost, biti človek in iskati resnico! Kaka bolešt!

Rešite me! Rešite!

zynski in Wodzicki brez portfeljev. Veleposestvo bo zastopal posl. dr. Mettal. Ministrsko predsedstvo se loči od notranjega ministarstva. List pripomnja, da se češki poslanci ne bodo dali preslepiti s samimi portfelji, temuž zahtevajo izpolnitev svojih postulatov.

— Mladočeški poslanci so izdali jako ostro izjavo, v kateri imenujejo pretečeno zasedanje ban-kerot dr. Körberja. Med Čehi se ne bo našla nobena stranka, ki bi se umaknila nemškemu terorizmu, ki ne dovoli tako pravične in kulturne zahteve, kakor je drugo češko vseučilišče in tako umevne in po-stavne pravice, kakor je češki no-tranji uradni jezik. Ako se celo najde uradno ministarstvo, ki pravi, da se ne more ničesar zgoditi »brez vzajemnega sporazumljenja«, je za Čeha konec potrpežljivosti.

— Kriza na Ogrskem. Iz-stop Kossutha iz neodvisne stranke je stranko hudo vznemiril. Izvolila se je deputacija treh članov, da Kossutha pregovorijo k zopetnemu vstopu. Kossuth se najbrže ne uda, ker je pri odhodu iz kluba izjavil, da ne prestopi več klubovega praga. Na predlog posl. Krasznayja se je sklenilo, da stranka ne odneha od svoje zahteve glede samostojne ogrske armade. Ogrski polki morajo biti izključno pod poveljstvom ogr-skih častnikov, uvesti se mora ma-djarski poveljni jezik in obnoviti se morajo zgodovinski ogrski emblemi.

— Druga izjava Khuena-Hedervarya. V večerajnji seji ogrskega državnega zbora je podal ministrski predsednik drugo izjavo. Rekel je, da je pripravljen, pustiti že v poletnem zasedanju obravnavati nagodbene predloge s carinsko po-godbo vred. Na ta način bode te dve zadevi rešeni do tedaj, ko se doženejo razprave glede trgovinskih pogodb. Posl. Barabas je odgovarjal, ako hoče Kuen-Hedervary imeti trajen mir, ga more doseči le z na-rodnimi koncesijami. Ako pa se to ne zgodi, bo opozicija nadaljevala neizprosno obstrukcijo.

— Imenovanja v Srbiji. Dr. Nenatović je imenovan kabinetnim tajnikom novega kralja. General Ra-domir Putnik je postal načelnik ge-neralnega štaba.

— Iz Macedonije. Bolgarski ministrski predsednik je izjavil, da je položaj v Macedoniji obupen. Vo-jjaške in civilne oblasti preganjajo mirne prebivalce z izgovorom, da iščejo zaveznike vstajev. Ljudstvo beži trumoma na Bolgarsko. Vrhutega zbira Turška ob bolgarski meji mnogo topništva in konjeništvu. V Bolgariji se pripravljajo na even-tualnosti. Ni izključeno, da vendar-le pride do vojne med Turško in Bol-garsko, a Bolgarska bo v tem slu-čaju osamljena.

— Boji v Somaliji. Polkov-nik Rochefort je imel bitko z Mulaho-vimi četami ter jih pognal v beg. Mu-lahov stric in do 1000 vojakov mrtvih.

Dopisi.

Iz Št. Petra na Pivki. Na sv. Petra dan priredila je družba slovenskih igralcev iz Ljubljane v prostorih g. Geržine gledališko pred-stavo »Ženski Otelok«. Igra se je ob-nesla izborna. Kako pa se tudi ne bi, ko so sodelovali sami vrli člani naše ljubljanske drame, katerih že sama imena nam morajo biti že v naprej porok, da nam bodo nudili izreden užitek! Povsod, koder so nastopali letos, izrazili so se kriti-karji o njih jako laskavo. Tudi od nas naj sprejmejo odkritosrčno pri-znanje! — S prijetnim iznenadenjem opozovali smo povsem umetniški, izrazoviti nastop režiserja gospoda Dobrovolnega in njegove gospe so-proge, ki sta — mimogrede ome-njeno — govorila tako gladko, čisto slovenščino, da si skoro nismo mogli misliti, da sta rojena Čeha. Gospa Dobrovolna je posebno v drugem dejanju igrala s takim učinkom in tako ginljivo, da se je moralo marsi-kateremu poslušalcu milo storiti. Splošno pohvalo je žela seveda gospa

Danilova, katere umetniško proizva-janje je itak znano odličnejšemu občinstvu. Rešila je svojo ulogo tako imenitno, da si nismo mogli želeli boljše gospe Štrukljeve. Igrala je živo in z vevro, ki »bivši kuharici« pristojno kaj vrlo. Dozdevalo se nam je, da smo gledali pravo nekdanjo kuharico. Dober partner jej je bil g. Danilo, ki je dosti častno rešil svojo ulogo. — Lepa bodočnost v glediški karijeri — mislimo, da se ne mo-timo — čaka mlado igralko gđ. Kočvarjevo. S svojim ljubkim kre-tanjem in neustrašenim nastopom in pa z ljubeznjivo svojo igro se nam je kot Vida zelo prikupila. Talenti-rani g. Nučič je bil popolnoma kos svoji nalogi, in kolikor ga poznamo iz ljubljanskega gledišča, priznati moramo, da kaj pridno napreduje v svojem glediškem poklicu. Njemu in gđ. Kočvarjevi, ki sta se ravno odpeljala v Prago v dramatično šolo, želimo prav obilo vspeha, da bode ta kedaj delala čast naši slovenski drami! Z obžalovanjem pa moramo konstatirati, da je pokazalo Št. Pe-tersko občinstvo za to predstavo precej mlačnosti; da niso prihiteli zavedni okoličani v zadostnem šte-vilu na igrišče, bilo bi zastran Št. Peterčanov skoro prazno. Očitati je to mlačnost zlasti tukajšnji naši in teligenci, ki je bila jako pičlo zasto-pana, in sicer posebno mlajši gene-raciji. Kako naj potem zahtevamo, da bi se priprosti kmet navduševal za narodno stvar, ko mu omikanec daje tako lep vzgled! **A.**

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Čimbolj se je kristijansko prebi-valstvo po narodnosti diferenciralo, toliko bolj je bilo nemogoče, združevati te različne narode na skupne akcije pod vodstvom cerkve, kakor se je to posrežilo za časa križarskih vojn. Z razvojem narodnega indivi-dualizma, narodne zavednosti, se si-cer narodi še niso odcepili od papeškega imperija, ali s tem, da je bilo pri kraji z edinstvom narodov v okviru »božjega kraljestva«, je pa-peštvo silno mnogo izgubilo svoje moči. Prej so bili pri vseh teh na-rodih cerkveni interesi odločilni, zdaj pa so postali odločilni narodni inte-resi in so cerkveni interesi stopili v ozadje. Od tod silno sovraštvo cerkve proti narodnostnemu načelu. Cerkev-niki-prvaki so prekleli domovinsko ljubezen in narodnost proglasili za posledico smrtnega greha in za po-ganstvo, a — pomagalo ni to čisto nič.

Že v bojih francoskih kraljev z rimskimi papeži je igralo narodno čustvo jako veliko vlogo. Ko je si-noda v Poitiersu leta 1100 franco-skega kralja Filipa izobčila, je narod, dasi sicer jako veren, to smatral kot žaljenje in je škofo nagljal s kamni. V boju med kraljem Filipom IV. in papežem Bonifacijem VIII. je bila prav narodna zavednost odločilna. Na pr-vem francoskem državnem zboru l. 1302. so se plemenitaši, prelaje in zastopniki mest zgolj iz narodnih na-gibov izrekli za kralja in proti pa-pežu in v naslednjem letu je državni zbor v Parizu sklenil, da Bonifacija več ne priznava za papeža. Ker je kralj imel v narodni zavednosti Fran-cosov tako krepko zaslobo, da so Francozi svoja verska čutila podre-dili narodnemu ponosu, je v boju s papežem sijajno zmagal.

Naslanjaje se na narodno zaved-nost prebivalstva, so se mogli vladarji odselej krepkeje in vspešneje zoperstavljati cerkvenim pretenzijam v posvetnih zadevah kakor poprej. Prvo je bilo, da so se vladarji posta-vili na stališče, da so od cerkve po-polnoma neodvisni. Francoska zgo-dovina kaže najbolje, kako so dobili vladarji po križarskih vojnah vedno večjo oblast. Francoski plemenitaši so vsled križarskih vojn obubožali, dočim so mesta vsled trgovine in obrtnosti zabogata. Revščina ple-menitašev in bogatstvo meščanov — oboje je kroni pomagalo, da se je osvobodila cerkvene oblasti. Pleme-nitaši so stali na strani papeža, ker so hoteli, da kralj ne dobi posebne veljave, mesta pa so bila plemenita-šem in cerkvi sovražna in so zaradi tega stala na strani kralja. S pomočjo mest so kralji podrgli velike vazale, katerih vsak je bil zase nekaj kralj in s tem izpodnesli papeštvo stebre njegove veljave. Filip II. in Ludovik IX. sta vladala po tem programu, in ko je Ludovik umiral, je na smrtni postelji priporočal svojemu sinu Fi-lipu, naj se ravna po istih načelih, naj podpira in varuje mesta ter štiti

njih pravice, ker le, če bo imel mesta na svoji strani, se plemenitaši in pre-laje ne bodo upali nastopiti proti njemu.

Veliko moč, ki so jo dobili fran-coski kralji, ker so imeli mesta na svoji strani, je občutila tudi cerkev. Celo silno pobožni kralj Ludovik ni hotel na noben način pripoznati cerkvi kako vrhovno oblast. Cerkev je zahtevala, da mora kralj biti papežu podložen, kralj pa je dejal da je od-visen samo od Boga in od svojega meča, ne pa od rimskega papeža. Ludovik je tudi dosegel, da je papež Aleksander IV. v mnogih ozirih od-nehel. Tako se je moral papež udati kralju, da ima ekskomunikacija samo tedaj državljanski posledice, če so prej posvetna sodišča dognala, jeli cerkveno sodišče pravično sodilo ali ne. Leta 1268. pa je izdal takozvano pragmatično sankcijo, ki je v mno-gih važnih zadevah utesnila pravice, ki jih je doslej uživala cerkev na Francoskem. Določil je celo, da pa-pež sploh ne sme pobirati milodarov in da se smejo pobirati milodari samo za dobrodelne in pobožne na-mene in samo, če je to kralj dovolil. Tako je eden najpobožnejših kraljev vseh časov utesnil veljavo cerkve na Francoskem. (Dalje prih.)

Razstava ženskih ročnih del v „Mestnem domu“.

(Konec.)

Gospodična Poka pl. Poka-falva ima zelo lepo fino belo vezenje (žepni robec), gospodična Antonija Kadivec ima jako spretno in eks-aktno roko za razna ženska dela (čipkanje, a-jouri, voljanje in pramanje, vezenine s starimi kranjskimi motivi itd.) gospodična pl. Plautzova je razstavila fino mapo z zlatim vezenjem v moderni risbi in mnogo pohvaljeno barokno blazino, gospodična pl. Re-dange lepo namizno ploščo v arabski tehniki, gospodična Mara Planin-čeva okusno moderno blazino, gos-podična J. Furlanova iz Trčiča stensko dekoracijo, namizni prt itd. z okusnimi robovi itd. Gospodična Filomela Senekovičeva se odlikuje s krasno štol v pravem zlatu, brez dvoma naj-boljše delo te tehnike v celi razstavi. Z lepimi predmeti sta vdeleženi gospa Jebačinova, pl. Seemannova (namizni prt s križastimi vbodi, nekaj posnemek ornamentov, ki jih vidimo na Delfterskem porcelanu). Gospodični Povšetovi sta poslali namizni prt in nekaj oljnatih slik, gotovo prvence v tej tehniki. Gospodična pl. Kubanyi se odlikuje s fino izdelanimi belimi vezeninami, gospodična Amalija Zev-nikarjeva z velikim buketom v Fi-ligranski maneri; istotako gospodična Adela Planinčeva z modernim miljejem, gospodična Svetkova z mapo, gospodična Veselova in gospa Mosova z raznimi deli v filet-tehniki, gospodična Kremžarjeva z robcem v finem belem vezenju.

Splošno se občudujejo tudi trije zastori v modernih risbah in tehnikah. Gospa dr. Tavčarjeva je razstavila paravent v aplikacijski tehniki z dvema marabujema, jako efektno delo. Gos-podična Rozalija Novakova iz Du-najca trdelan zastor, ki predstavlja prihod jeseni. Večinoma aplikacija. Kompozicija izborna, delo brez hibe. Isto velja o zastoru gospodične Ru-že Severjeve iz Dunaja. Njen tridelni paravent predčuje troje človeških starostnih dob —; korektna risba, pripro-sta, a zato tembolj učinkujoča kom-po-zicija, izvršba povsem pravilna in dovršena.

Bogato in častno je zastopana gos-podična Vilma Ganglova iz Me-tlik e. Mizice v vezenini, blazine, rjuh, brisalke, pregrinjalo za klavir, razno perilo itd. Mnogo spretnosti, mnogo pridnosti in veselja do umetnega ve-zenja. Ko bi gospodična imela priliko, da bi ji več risar šel tam pa tam na roko, bi kvaliteto svojih del lahko še dokaj povzdignila. Vsekakor pa je ve-selo znamenje, da se daleč doli na meji dežele najde tako navdušena in izvežbana zastopnica umetnih ženskih ročnih del. Občinstvo gotovo priznava njeno mnogoštevilno in častno sodelo-vanje pri razstavi.

Tudi iz bližnjega Kranja so se razne dame odzvale vabilu odbora in so poslane razna lična dela. Gospa Mimi Pirčeva, dr. Prevčeva, gos-podična Mici Savnikova razno-vrstne vezenine, fino in okusno pogo-jene, gospodična Anica Majdičeva nekaj del v žgalni tehniki, z odlično roko vžgana in spretno barvana. Žgalna tehnika je sploh precej zastopana. Gospa dr. Hribarjeva razpostavlja dve stenski dekoraciji že omenjena gos-podična Šantlova, razne škatlje in po-sode z originalnimi, okusnimi risbami, ki se jako srečno naslanjajo na obliko posode. Gospa Marija Skaletova ima krožnike, slike v emajl-tehniki, gospodična pl. Redange šahovo desko z rezljanim okvirom. Gospodična Kli-narjeva je izdelala razne mürčke, ki

vise blizo vrat; to je dobro, ker bodo lahko kmalu zunaj, ko razstava preneha.

Najlepi objekti vse razstave pa so čipke. Izdelki idrijski (razstavlja gosp. Dragotin Lapajne) vživajo sve-tovni renomé in ga tudi povsem zaslu-žijo. Risba se boljša od dne do dne, tehniška stran pa je itak dovršena. Kaj bi se dalo še napraviti, ko bi imeli v Idriji domačega risarja-veščaka, kateri bi iz umetniškega stališča dajal vodilni-ton in proizvajal nove načrte! Poleg klekljanih čipk vidimo res krasne šivane izdelke. Tu opozarjamo na premnogo Point-lace-čipke (ranjke gospe Murnikove, gospodične Počivalnikove, Kump-Sovanove, dr. Zup-panceve, Zužkove, gospodične Vide Gogalove, gospodične Račičeve, Pavličeve itd. na krasne šivane čipke gospe Erhovničeve in Ribnice (pilhjača, ovratnik, robec itd.) tej gospe je treba čestitati na nje-nih izdelkih! Lepi in okusni sta toaleti gospej dr. Ferjančičeve, dr. Hudnikove. Končno ne smemo po-zabiti na bogato zbirko čipk gospodične Vilme Ganglove, na čipke, ki jih je s svilo klekljala gospa Kubelkova na klekljane čipke gospe Amalije Jegličeve itd.

Staro, malo poznano delo repre-zentirajo fino in eksaktno izdelane čipke (2 ovratnika) gospe Jesenkove. To je laška frivolitetna-čipka; zam-irna je južno-ameriška čipka, ki je znana pod imenom »sols« (solnce) v Braziliji in La-Plata-državah. Zelo ljubko, zračno delo, kakor nalašč vs-tvarjeno za ženske pajčolane v onih vročih krajih. Razstavila jih je gospa Krznikova.

In tako dalje, in tako dalje! Mar-sikatero ime nam je ušlo, marsikatero delo smo prezrli — a namenoma ne-število je preobilo, razstava prerazsežna, da bi jo človek mogel proučiti v teka malih dni!

Ako končno še omenimo, da je tudi tvrdka Singer & Co. v poseb-nem oddelku, ki ni z drugo razstavo nikaki organski zvezi, razstavila svoj stroj in razna dela, ki se z njegovo pomočjo izvršujejo, storimo to le za-te-gadelj, ker nam daje stroj vnovič potrdilo, da je mašina dobro uporabna za mašinska dela, to je za gotova navadne, pravilne in ponavljajoče se oblike, da izborna pogodi razno obrobljenje, razne konture, čipke itd., a tam pa delavca popolnoma zapusti, kjer se gre za proizvode, v katerih se zrcali osebnost umetnikova, čut njegove roke, tedaj za umetniške proizvode. Ako se pa celo upa na figu-ralno polje, potem morajo nastati iz-delki, kakršni so nekateri razstavljeni figuralni predmeti. Mašina ima omeje-ni delokrog in slike (!) ž njo narejene nam pač ne ugajajo. Mašina plašča sta v barvah očitno neugodna, tehnika ve-zenja pa je mrtvo-mašinska.

Čitatelj iz teh površnih podatkov vidi, da razstava nudi mnogo več, nego si je morebiti iz pričetka obetal. Raz-stava je prava znamenitost za Ljubljano in občinstvo mora dajati hvalo neumornemu, pogumnemu in vz-trajnemu damskemu odboru, ki se je lotil tako težavne naloge, a jo je s pomočjo našega ženstva tako vrolo rešil. Le mnogobrojni obisk — ves dobe-dek je namenjem družbi sv. Cirila in Metoda ter mestnim revežem v Ljub-ljani — bode odboru v idealnem smislu poplačal njegov rodoljubni, težavni in odgovorni posel!

Ivan Š.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. julija.

— **Osebnosti.** Sekundari v deželni bolnici v Ljubljani, dr. Josip Tičar, je imenovan okrožnim zdrav-nikom v Kranjski gori. — Profes-or v Prosnicah na Moravskem, Maks Mandl, je imenovan profesorjem na ljubljanski realki.

— **V narodni-napredni stranki** vlada strašna razburjenost. Vsaj večerajnji »Slovenec« piše tako: In če se ne motimo, je dr. Šusteršič tisti, ki je prvi opazil to razburje-nost, ter je naznanil »Slovenca« »To razburjenje pa je zakrivil članek Šukljejev v »Slovenca« od petka glede dolenskih železnice. In zakaj smo tako razvneti in razljučeni mi vsi, kar nas je v narodno-napredni stranki? Ne zategadelj, ker je dvorni svetnik s Kamna »fino ironiziral« župana Hribarja, ter raztrgal novo-meškega Slanca, nego samo zatega-delj, da bi Šuklje zopet stopil v ak-tivno politiko, ter bi morebiti na-pravil kako zmedo. Z eno besedo za mandat Dolenskih mest se bo-jimo, če bi Šuklje zopet stopil v ak-tivno politiko! K ti klerikalni najiv-nosti pripomnimo edino le tole: Če pridejo mandati dolenskih mest v nevarnost, je Šuklje

zadnji, ki bi jih nam iztrgati mogel. Samo kandidira naj, bodisi kot divjak, bodisi kot klerikalec, pa je zmaga naša kandidaturo zagotovljena! Mogoče pa je, da bode Šuklje, ako zopet stopi v aktivno politiko, komu kaj zmede napravljaj. Ali nam ne, visokočastiti gosp. dr. Šusteršič, nam ne!

— **Celjska „Domovina“** se je stresla groze, ko je slišala, da je Dzimski delavcem v „Zvezdi“ rekel, naj prenehajo s pripravami za Prešernovo slavnost, ker bodo Nemci že vse storili, da se slavnost ne bo vršila. Ne vemo, če je Dzimski sploh to rekel, če je pa res tako govoril, je to samo smešno in neumno. Še veliko smešnejše in neumnejše pa je, kar dostavlja temu izreku celjska „Domovina“. Ta pravi: »Ali ni to največja nesramnost in predrznost privrzanega hujšaka, da se upa kaj takega reči. Kaj bi se zgodilo Slovincu v Celju, ako bi se kaj takega predrznil? Celjska fakinaža bi ga na mestu pobila. V slovenski Ljubljani je seveda Nemcem vse dovoljeno.« Torej če izpregovori kak Dzimski kako neumnost moralo bi se ga kar pobiti? Namen, ki ga je imela »Domovina« s to notico, je prozoren. S takimi noticami se hoče na prav hudoben način smešiti Ljubljano. Nemci skušajo Ljubljano z interpelacijami in potom svojega časopisa ogrditi pred nemškim svetom, zdaj pa so se našli še Slovinci, ki bi jo radi ogrdili pred slovenskim svetom, češ, da je Nemcem v Ljubljani dovoljeno vse, celo to, za kar bi zaslužili, da se jih na mestu pobije! Tako pisarjenje je sramotno. To je mogoče, da zrase samo na zelniku Dragotina Hribarja, ki bi na Kranjskem rad Ljubljano molzel, na Štajerskem pa Ljubljano grdil.

— **Deželno sodišče v Ljubljani** skuša adjunkta Polenska oprati. Pa ta zamorec se ne bode dal oprati, in napoči gotovo dan, ko sprevidijo merodajni krogi, da Polensek ne služi v čast avstrijski justici. V znani »roparski« aferi prišlo je deželno sodišče Polensku s tem na pomoč, da zavrača vso krivdo na orožništvo. Rado vedni smo, kaj poredi k temu deželno orožniško poveljništvo?

— **Na naslov c. kr. davčne administracije v Ljubljani.** Piše se nam: Radi pojasnil o osebni dohodnini prejel sem od c. kr. davčne administracije v Ljubljani vprašalno pismo v slovenskem jeziku, dočim je priložena sprejemnica izpolnjena v nemškem jeziku, in sicer je prva rubrika popolnoma nemška, druga rubrika pa se glasi takole: »Wohlgeborenen Herrn (Frau) gospod B. Z! — Take ko lobocije seveda ne podpisem in zahtevam, da se mi dostavi slovenska prejemnica.

— **Učiteljska skupščina.** Danes dopoldne je imelo učiteljstvo ljubljanskih slovenskih in nemških šol skupščino, na katere dnevnem redu je bila volitev dveh učiteljskih zastopnikov v c. kr. mestni šolski svet. Oddanih je bilo 43 glasovnic. Od teh je dobil g. Gabršek 27 glasov, g. Jelenc 19. gg. Črnagoj in Gangl po 12 glasov. Ostali glasovi so so razcepili. Izvoljen je bil samo g. Gabršek, gg. Črnagoj, Gangl in Jelenc so pa prišli v ožjo volitev. Pri tej volitvi je dobil g. Jelenc 19, g. Gangl 16 in g. Črnagoj 7 glasov. Izvoljen je bil g. Jelenc, kateri pa izjavi, da volitve ne more sprejeti. Vršila se je nova ožja volitev med gg. Črnagojem in Ganglom. Pri tej volitvi je bil izvoljen z 38 glasovi g. Gangl, kateri pa tudi izjavi, da ne vsprejme volitve. Vršila se je zdaj čisto nova volitev, pri kateri je bil izvoljen z 20 glasovi g. Režek.

— **Poročilo** se je včeraj na Volčjem potoku g. Fran Urbanc, sin veletržca in svetnika trgovske in obrtne zbornice g. Feliksa Urbanca, z gđ. Almo Souvanovo, hčerko veletržca g. Ferdinanda Souvana. Častitamo!

— **Pozor!** K Prešernovi veselici v „Zvezdi“ dne 5. julija pride veliko rodoljubov iz vseh slovenskih pokrajin. Opozarjamo torej na najugodnejše zveze. Z Gorenjskega se pripo-

roča potovati z vlakom, ki prihaja v Ljubljano dopoldne ob 11. uri 16 min. ali pa popoldne ob 4. uri 44 min., od Kamnika prihaja vlak v Ljubljano dopoldne ob 11. uri 6 min., zvečer pa ob 6. uri 10 min., z Dolenjskega popoldne ob 2. uri 32 min. Po južni železnici je porabi od Celja in Zidanege mosta poštni vlak ali brzovlak, ki prihaja v Ljubljano popoldne ob 12. uri 40 min., oziroma zvečer ob 5. uri 39 min., od Trsta poštni vlak, ki pride v Ljubljano ob 2. uri 37 min., z Vrhniko pa oni, ki prihaja v Ljubljano ob 12. uri 29 min. Ravnateljstvo državnih železnic je naznailo slavnostnemu odboru, da hoče preskrbeti zadostno število vozov, samo da naj se v krajih, od koder pride večja skupina udeležnikov, pri dotični železniški postaji vsaj eden dan prej naznani približno, koliko oseb in s katerim vlakom bode odpovala v Ljubljano in s katerim vlakom se vračalo.

— **Razstava ženskih ročnih del.** S početka se je sklenilo, da se naša lepa razstava v soboto, 4. julija, zapre. Zaradi obilnega obiska zadnji čas in ker se dežele oglašajo mnogi, ki pridejo v nedeljo, 5. julija, na Prešernovo slavnost, in bi si ob enem radi ogledali razstavo, podaljša se ta do 7. julija zvečer. V nedeljo bo razstava glede na to ne pretrgano odprta od devetih zjutraj do štirih popoldne. Pohitite rojaki in pokažite svoj napredni razum, svoje iskreno rodoljubje in po moči svojo radodarnost za družbo Ciril-Metodovo in za spomenik našemu velikanu Prešernu.

— **Razstava ženskih ročnih del.** Opozarjamo občinstvo, da je prišel včeraj za razstavo izredno krasen komad kitajskega venzenja — nekaj prav posebnega, kar zasluži posebno zanimanje. Videti je zdaj celo kitajsko poroko.

— **Druga produkcija gojencev „Glasbene Matice“** se je sinoči ob veliki udeležbi občinstva zopet krasno in v marsikaterem oziru še umetniško - popolnejše izvršila. Gojenci so desegli z izvrstnimi nastopi burno priznanje. Tretja in zadnja produkcija bo v soboto zvečer.

— **Slovensko zidarsko in tesarsko društvo v Ljubljani** preloži svojo društveno veselico na dan 9. avgusta t. l. radi 25 letnice šišenske čitalnice, ki se vrši 2. avgusta t. l. Tudi kegljanje na dobitke se preloži in se prične v nedeljo dne 26. julija ob 6. uri zvečer ter se bode kegljal vsak dan do večera veselice t. j. do 9. avgusta v restavraciji »Pri novem svetu« na Marije Terezije cesti. Program, vabila in druga naznanila slede v najkrajšem času. — Jakob Accetto, načelnik.

— **Občni zbor združbe krojačev, klobučarjev i. t. d.** vršil se je v nedeljo dne 28. junija v navzočnosti magistratnega svetnika gospoda Seška. Zadruga je imela v minulem letu 6 odborovih sej, pri katerih se je rešilo nad 30 uradnih ulog, deloma mestnega magistrata, deloma trgovske in obrtne zbornice. Med drugim je poročal načelnik, da se je predložila prememba pravil meseca januarja na c. kr. deželno vlado, a da še danes stvar ni rešena. Zadrugi je pristopilo v minulem letu 13 novih članov, vajencev vpisalo se je 20 in pravilno oprostilo 21. Dohodkov je imela zadruga v minulem letu 388 K 39 h, izdatkov pa 232 K 16 h; preostane torej prebitka 156 K 23 h. Skupno premoženje znaša konec 1902 leta 806 K 20 h. G. Sturm je omenil, da sta se vpisali samo dve ženski vajenki, a znano je, da imajo šivilje po dve ali tudi več vajenk, ne da bi bile iste pri za drugi prijavljene. Navetoval je, da bi zadruga strogo postopala proti takim članicam. Pri volitvi je bil po nasvetu g. Sturma zopet soglasno izvoljen načelnikom g. Fr. Jelenc, z adj. odbornika pa g. F. Sturm in Jos. Rojina, namesto odbornika Leutgeba pa g. Jak. Poreta. Za računsko preglednika sta bila izvoljena gg. J. Jordan in Alojzij Reselj.

— **Iz Šiške** se nam poroča: Včeraj popoldne ob 5. uri 43 m. so pripeljali na državni kolodvor truplo ponesrečenega sprevodnika Jesiha. Mežnar je bil že jutraj obveščen, naj pride z nosilnici ponj in naj poskrbi dovoljenje, da se mrtveca prenese na njegov dom. Toda mežnar se ni prikazal. 2^{1/2} ure so čakali nanj, a ni ga bilo. Ko so se enkrat poslali ponj se je odrezal: Če je moja žena (ki je tudi ponesrečena) morala koj v mrtvašnico, naj pa še tega tja nesem — in ni hotel priti z nosilnico. Neki železniški uslužbenec, ki je tudi občinski odbornik je potem na svojo odgovornost odredil, da so železničarji odnesli mrtveca na njegov dom, a mežnar je bil nejevoljen, da je zašel zvoniti šele potem, ko je bil žalostni sprevod že prišel do pokojnikovega doma.

— **Idrijski socijalni demokrati** prihli so z nepremišljenimi gospodarskimi špekulacijami v naravnost obupen položaj. Zato si mislijo: Ljudstvo je treba pripraviti za eventualni polom, pripraviti ga, da v strankarskem fanatizmu ne bo čutilo hudega udara. Odkrito rečeno, si nikakor ne želimo poloma pri obnem konsumnem društvu, ker bo trpelo delavstvo. Zategadelj je pa hujškanje proti narodni napredni stranki popolnoma neumestno. V zadnjem času se kar vrstijo javni shodi, v ponedeljek pa so sklicali še shod po § 2. v obrtniških zadevah ter k temu shodu povabili samo mladeniče vseh strank. Nimamo nič proti temu, da se socijalni demokrati v polni meri poslužujejo političnih pravic, da se ne bi hujškalo proti našim narodnim društvom. Trn v peti sta socijalnim demokratom delavsko bralno društvo in »Sokola«, ker so v teh dveh društvih izvršujoči člani skoraj sami rudniški delavci. G. A. Kristan je rekel, da ti društvi imata sicer lepe smotre, a napadno je, da sta na — narodni podlagi. Dalje je porabil že staro podtikanje, da so delavci v narodnih društvih v »stafažo« napredni inteligenci. To je prvič že staro, drugič pa popolnoma nesmiselno. Narodni delavci so v svojih društvih popolnoma prosti, morda bolj ko socijalni demokrati. Ako jih kaj veže na razumnost, je to hvaležnost za podporo, katero dobivajo od istega. Tako se delavsko bralno društvo podpira že od svojega početka in delavci so na ta način dobili laglje sredstva za svoja stremeljenja. Torej s tem ne pridite več gosp. Kristan! Drugače bomo rekli, da je socijalno demokratično delavstvo v stafažo svoji inteligenci, a s tem razločkom, da narodno razumnost podpira delavstvo, socijalno demokratična inteligenca pa se redi od delavstva. Na tem shodu je podtikal gosp. Kristan »Sokolu«, da je on priredil pred leti demonstracije proti Nemcem. Rečem pa, da je »Sokola« ravno toliko v zvezi s takratnimi demonstracijami, ko rudarska podružnica Sokoli vedo dobro, da se s takimi sredstvi ne rešuje naroda. Vemo pa, da bi Sokolom v pomirjenje prevroče krvi ljubljanskih nemčurčev ne bilo treba rabiti niti repe, še manj pa kamenja. Torej v prihodnje se bolje poučite, sicer smo primorani dvomiti v vaše poštenje g. Kristan! Povemo pa vam tudi, da delavcev, ki so sedaj v narodnih društvih, ne dobite niti enega. Nič nimamo proti temu, da dobite več plačujočih članov, pač pa bomo vedno branili čast svojih narodnih delavskih društev. Praznega kričanja se ne vstrašimo! Tudi Zadnik je veliko in strastno govoril!

— **Hrvatski in slovenski dijaki upodablajočih umetnosti na Dunaju**, smo si ustanovili letos svoje društvo z imenom »Vesna«. Kakor je razvidno iz društvenih pravil, je društvo popolnoma nepolitično; edini namen je, negovati hrvatsko in slovensko umetnost, in to v najvišjem pomenu besede. — Navduševati se hočemo za domačo umetnost s predavanji na društvenih shodih, razpisavati hočemo društvene konkurenčne nagrade za to ali ono umetniško delo, in po zmoglosti si nabaviti društveni arhiv. V ta arhiv pridejo v prvi vrsti vse skice in študije o hrvatskem in slovenskem narodnem slogu. S pomočjo tega arhiva nam bode mogoče izdati s časom tudi kako delo v hrvatskem in slovenskem narodnem slogu. Nabaviti si hočemo dalje tudi društveno knjižnico, ki bo obsegala seveda v prvi vrsti umetniške knjige. Da bomo pokazali narodu svojemu vspeh tega delovanja, bomo prirejali po možnosti umetniške razstave v domovini. Te bodo obsegale vse stroke upodablajoče umetnosti: slikarstvo, kiparstvo, ornamentiko, moderno arhitekturo, umetno vezenje i. t. d. Slednjič smo si stavili kot dolžnost, tudi moralno in gmotno podpiranje hrvatskih in slovenskih dijakov upodablajočih umetnosti. — Začetek je storjen. Brez vsake ovire so se nam potrdila vpisana pravila. Predno nam je pa mogoče prijeti z dejansko izvršitvijo svojih namenov, moramo imeti v prvi vrsti denarnih sredstev v to svrhu. — Zato se obrača doli podpisani odbor do hrvaškega in slovenskega naroda s prošnjo, naj podpira v kar največjem številu z denarnimi pripomočki mlado »Vesno«.

— **Postajenačelnik ponesrečil.** V Dobu je danes ponoči ponesrečil postajenačelnik v Rjshen-burgu gosp. Podkrajšek. Padel je z voza in si zlomil več reber in eno nogo. Nesreča se je prigodila vsled tega, ker so se konji splašili in voz prevrnili. Iz Ljubljane so poslali rešilni voz v Dob in bodejo ponesrečenca pripeljali v deželno bolnico.

— **Krava kriva nezgode.** Ivan Cuzak, mesar in posestnik na

Poljanski cesti št. 48, je poljal včeraj zvečer na vozu živo kravo po Gruberjevi cesti. Naenkrat je krava stopila na stran voza in vsled teže se je voz prevrnil in Cuzak je padel z voza na cesto in se na glavi tako hudo pobil, da se je moral odpeljati v deželno bolnico.

— **Razposajenost.** Nocoj so neznani veseljaki trkali po mestu razne napise ter jih pometali v Ljubljano; med drugim je bilo strgano gostilniško kazalo gostilne »pri Lipi« in tabla tobačne prodajalne Blasnika na Starem trgu.

— **S sekuro v žepu** je padel med potjo domov Jakob Sedej, 40 let star, delavec v Škofji Loki št. 47 in se pri padcu na prsih tako hudo obrezal, da so ga morali prepeljati v deželno bolnico.

— **Alkohol.** Posestniku Matvežu Burgerju v Zgornji Šiški št. 40 se je včeraj vsled preobile pijače zmešalo in so ga prepeljali v bolnico na opazovalni oddelek.

— **Roko zlomil.** Mizarškemu vajencu Antonu Arharju v Zg. Šiški št. 54 se je splašil konj. Med dirjanjem se je voz prevrnil na Arharja in mu zlomil levo roko in desno nekoliko poškodoval.

— **Zidarsko orodje ukradel** je zidar I. E. iz Bizovika zidar-skemu pomočniku Ferdinandu Turku na Karloviški zemlji št. 12.

— **Strop se je udril.** Hišo, v kateri se je primerila včeraj popisana nezgoda, je sezidal Valentin Accetto.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 16 oseb. Neki fant, ki je podvržen vojaški dolžnosti, jo je hotel z izseljenci popihati v Ameriko, pa ga je policijski stražnik prijel in aretiral.

— **Izgubljene reči.** V šolskem drevoredu je izgubila danes dopoldne nadučiteljva vdova K. R. bankovec za 20 K. — Pekovski mojster J. Z. je izgubil danes dopoldne na Starem trgu bankovec za 10 K.

* **Najnovejše novice.** Nesreča pri birmi. V Aueru pri Bolcanu je nastala pri birmi v cerkvi gneča, vsled česar so bili trije otroci zmečkani. — Strop se je udril v neki gostilni v Bubencu pri Pragi ter podkopal vse goste. Pet oseb je nevarno ranjenih. — Roparski morilec. V Vukneru pri Budimpešti je prenočeval v gostilni neki potujoči rokodelce. Ponoči je hotel hišo izropati. Ker so ga pa pri tem zalotili, je zaklal z nožem gospodarja in gospodinjto ter šestletnega sina. Drugi dan so ga vjeli. — 100.000 K je poneveril trgovec s premogom S. Londau na Dunaju ter zbežal z neko omoženo ženo v Ameriko. — Čudno darilo. Bivši ogrski brambovski minister Fejervary je dobil po pošti zaboj, v katerem je bila mrtva mačka z rudečim trakom okoli vratu. Policija išče odposiljatelja. — Nesreča v rudniku. Pri eksploziji v ameriškem rudniku Hanna je podstihl 250 delavcev. Dosedaj so jih izveleli le 48, med njimi dva mrtva. — Smrt zaljubljenec. Blizu mesta Asch so našli na železniški progi grozno razmesarjen par. Sodi se, da sta dva zaljubljenca iz Dunaja. — Promocija Hrvatice. Gdč. Avgusta Buček iz Oseka je bila te dni v Curihu promovirana doktorjem vsega zdravilstva. — Ustrelil je v Ke-reštinu pri Samoboru vrtnar Pirnar kuharico graščaka Türka zaradi ljubosumnosti. — Spomenik papežu Levu XIII. postavijo v Lateranu v Rimu delavci raznih držav. — 174. spomenik Bismarcku so ravnokar postavili v Nemčiji.

* **Molitve madjarskega poslanca.** Resni so sedanji časi za Hrvatsko, a da vender še ni izginil ves humor, priča »molitev madjarskega poslanca«, ki je krožila po Zagrebu še ko je bil Karol grof Khuen-Hedervary hrvatski ban. Ta molitev se glasi: »Oče naš Karle, ki si na Markovem trgu! Posvečeno bodi tvoje ime, pridivečno banstvo tvoje, zgodi se tvoja volja, kakor v Pešti tako v Zagrebu. Dnevniče naše vsakdanje daj nam danes in odpusti nam naše prejšnje grehe, smo tudi mi nanje pozabili: ne peljinas v opozicijo ampak reši nas zedinjenih strank Mehet! — Češčenasi nagodba, koristi polna, Hedervary je s teboj, blažena si med sistemi in polalačen je sad tvojega telesa-peštanski stipendij. Češčenasi nagodba, mati mamelukov, moli za nas vernike svoje zdaj in v naši smrtni uri Mehet! — Verujem v nagodbo vsegamogočno, stvoriteljico mandatov in stipendijev in v Hedervaryja sina njenega, edinega gospoda našega, ki je spočet od dualizma, rojen iz madjarske državne misli, mučen od stekliške, vstal nad opozicijo, šel v madjarski olimpi, kjer sedi na desnici Szella in od koder razglaja nagle sodbje. Verujem v podrejenost Hrvatske, moč madjarizacije, občasnost koristilovcev, vstajenje stipendijev in rodoljubje Narodnih Novin. Mehet!«

Književnost.

— **„Ljubljanski Zvon“** ima v julijem zvezku sledečo vsebino: 1. A. Aškerc: Prišel je vlak ... Balada. 2. Ivan Cankar: Živeti! Novela. 3. A. Gradnik: Ne bom ti stopal pred oči ... Pesem. 4. Bogomil Vošnjak: Karel vitez Scherzer. 5. B. Baebler: Ni moj greh ... 6. Josip Dolinar: Trenotki iz učiteljskega življenja. 7. Kazimir pl. Radič: Morje. Balada. 8. Kristina: Za tvojo ljubezen ... Pesem. 9. Dr. H. Dolenc: O gozdu in nekaterih njegovih ljudeh. 10. A. Aškerc: † Grof Karel Šnoilsky. 11. J. Gostič: Mlada ljubezen. Črtica. 12. Tihozor: Zavala je burja. Pesem. 13. Podlimbarski: Potresna povest. 14. Adolf Ribnikar: Za ljudsko-prosveto. 15. Književne novosti: Dr. Ivan Merhar: Ivan Cankar: Na klanec. — Ljudska knjižnica. — „Mali vitez.“ — Navod za knjigovodstvo in poslovanje slovenskih raiffeizenskih posojilnic. — Die Pfarrkirche St. Ruprecht in Unter-Krain und ihre Restaurierung. — Dr. Jos. Tominec: Matica Hrvatska: Djevojački svet. — Dr. Fran Ilešič: Rad jugoslovanske akademije znanosti i umjetnosti. — Ljetopis društva hrvatskih književnika u Zagrebu. — R. Perušek: Letopis Matice Srbske. — Chrysanthem VIII. — i: Narodopisna mapa uherskejske Slovač. — —: Z nad Drawy, Sawyži, Soczi. 16. Glasba. L. Pahor: „Planinke“. — —: Slovenske narodne pesmi. 17. Medrevijami. „Tajinstveni svet“. — „Vienac“. — „Tamburica“. — 18. Splošni pregled. Za Prešernov spomenik. — k: Razstava ženskih ročnih del v „Mestnem domu“. — Tolstoj pri Italijanih. — Tiskanje knjig v Rusiji. — k: Gorkega drama „Na dnu“. — b: Nove poljske drame. — b: Mlada Poljska zoper Sienkiewicza. — Edmond Rostand. — a: Ph. Traheme. — Prešernove sohe. — n: Dvestopetdesetletnica New Yorka. — Jelačićeve razglednice. — Tiskovne hibe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 2. julija. Ministrski predsednik Körber je bil danes ob 1. uri popoldne sprejet od cesarja v posebni avdijenci. Ta avdijenca je v zvezi z ministrsko krizo in sicer je z ozirom na cesarjevo potovanje v Ischl brezdvomno, da prinese odločitev. Kot zagotovljeno se smatra, da ostane sedanje ministrstvo provizorično in sicer do jeseni na krmilu, potem pa odstopi, kot zagotovljeno pa se tudi smatra, da odstopi minister Rezek ali koj danes ali vsaj prav v kratkem. Rezek je imel tudi danes dolge pogovore s Pacakom, Kramarjem in Stranskim.

Dunaj 2. julija. Za profesorje so imenovani suplentje Luka Brolih v Mariboru in Vladimir Nazor v Zadru za gimnazijo v Pazinu in Martin Majcen v Ljubljani za gimnazijo v Novem mestu.

Dunaj 2. julija. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarjevo lastno-ročno pismo, s katerim se sedanja kvota zopet določa za eno leto.

Dunaj 2. julija. Različni levičarski listi trosijo vest, da odstopi minister Rezek zaradi diferenc, ki so nastale med njim in češkim klubom. To je popolnoma izmišljeno, kar je že spoznati iz prijateljskega občevanja med Rezkom in voditelji češkega kluba. Pravi vzrok Rezkovemu odstopu je konflikt med Rezkom in Körberjem.

Budimpešta 2. julija. Začetek današnje seje se je silno zakasnil, ker je Kossuth napovedal nujni predlog, naj zbornica o skupnem carinskem tarifu razpravlja le kot o samostojnem ogrskem tarifu. Ministrski predsednik Khuen in predsednik poslanske zbornice Apponyi sta Kossutha nagovarjala, naj ta predlog opusti, a Kossuth se ni udal in bo svoj predlog v ponedeljek utemeljeval.

Budimpešta 2. julija. Kossuth se s svojo stranko še ni poravnal nego je le privolil, da se čez nekaj dni, ko bo pojasnjen parlamentarni položaj, odloči, če ostane v stranki ali če odstopi. Splošna sodba je, da Kossuth ostane.

Sofija 2. juliju Javno mnenje sodi, da je vojna med Bolgarsko in med Turčijo skoro neizogibna. Bolgarska vlada je poslala vesilam jako energično pisano noto, v kateri pravi, da hoče Turčija zaplesti Bolgarsko v vojno.

Rim 2. julija. Avstrijski poslanik Pasetti je poklican na Dunaj k cesarju. Temu pozivu se pripisuje velik političen pomen.

Gospodarstvo.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Meseca junija t. l. se je vložilo pri »Ljubljanski kreditni banki« na vložne knjižice in na tekoči račun 948.872 K 29 h, vzdignilo pa 1.092.554 K 04 h. Skupno stanje vlog je bilo koncem meseca junija t. l. 4.544.275 K 11 h.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani. Denarni promet meseca junija 1903: Sprejemki 319.140 K 14 h, izdatki 312.232 K 67 h, skupaj 631.372 K 81 h. Skupni denarni promet v 1. polletju 1903 3.070.881 K 81 h. Stanje hranilnih vlog in tekočega računa s 30. junijem 1903 1.117.798 K 38 h. Stanje posojil s 30. junijem 1903 1.064.681 K 43 h.

Častite naročnike „Slovenskega Naroda“, katerim poteče koncem tega meseca bodisi mesečna ali četrletna naročnina, prosimo vljudno, da nadaljno naročitev kar najpreje ponovijo, da jim pošiljanje lista ne prestane.

Surovo bast-svilo

od gl. 990 do gl. 4325 za blago za popolno obleko. Pošilja se poštino prosto in že ocarinjeno na dom. Bogata izbira vzorcev obratom pošte. **Tovarna za svilo Henneberg, Zürich.** 5 (40-3)

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 2. julija 1903.

Naložbeni papirji.

	Dunaj	Bjago
4 1/2% majeva renta	100.20	100.40
4 1/2% srebrna renta	100.15	100.35
4 1/2% avstr. krona renta	100.60	100.80
4 1/2% zlat	120.90	121.10
4 1/2% ogrska krona	99.35	99.55
4 1/2% zlat	120.90	121.10
4 1/2% posojilo deželje Kranjske	99.75	—
4 1/2% posojilo mesta Spiljeta	100.00	—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101.00	101.90
4 1/2% češka dežel. banka k. o.	99.70	99.95
4 1/2% z. o. z.	99.60	99.95
4 1/2% zlat. pis. gal. d. hip. b.	101.00	101.25
4 1/2% zlat. pis. gal. d. hip. b.	101.00	101.25
4 1/2% pr.	106.35	107.35
4 1/2% zlat. pis. innerst. hr.	101.00	102.00
4 1/2% ogr. centr.	100.50	101.10
4 1/2% deželne hranilnice	100.00	100.70
4 1/2% zlat. pis. ogr. hip. b.	100.00	100.70
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100.00	101.00
4 1/2% češke ind. banke	100.00	101.00
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	—
4 1/2% dolonjskih železnice	99.50	99.75
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2 1/2	307.75	309.75
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100.50	101.60

Srečke.

	1854	1875
Srečke od leta 1854	165	175
" " " 1860	182.50	184.50
" " " 1864	246	250
" " " 1868	155.75	157.75
" " " 1872	275	279
" " " 1876	270	273
" " " 1880	257	261
" " " 1884	85	85.50
" " " 1888	122.50	123.50
" " " 1892	18.70	19.70

Srečke od leta 1854.

Basilika srečke.

	83.50	84.50
Kreditne	82	85
Inomoške	78.50	82.50
Krakovske	70	75
Ljubljanske	68	71.50
Avstr. rud. križa	26.50	27.50
Ogr.	68	71.50
Rudolfove	80	84
Salcburške	—	—
Dunajske kom.	—	—

Basilika srečke.

Kreditne

Inomoške

Krakovske

Ljubljanske

Avstr. rud. križa

Ogr.

Rudolfove

Salcburške

Dunajske kom.

Basilika srečke.

Kreditne

Inomoške

Krakovske

Ljubljanske

Avstr. rud. križa

Ogr.

Rudolfove

Salcburške

Dunajske kom.

Basilika srečke.

Kreditne

Inomoške

Krakovske

Ljubljanske

Avstr. rud. križa

Ogr.

Rudolfove

Salcburške

Dunajske kom.

Basilika srečke.

Kreditne

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 3000 m. Srednji atmos. tlak 756.0 mm.

Juni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
1.	9. zv.	741.0	17.2	sr. svzhod	jasno
2.	7. aj.	742.1	14.8	sl. svzhod	megla
3.	8. pop.	740.4	23.8	sr. jvzhod	del. oblak.

Srednja včerašnja temperatura 19.2°, normale: 19.1°. Mokrina v 24 urah: 2.7 mm.

Jakob Jesih

sprevednik c. kr. državne železnice

izdihnil svojo blago dušo v torek ob 12. uri ponoči v 34. letu svoje starosti. (1731)

Pogreb predraga rankega pojde v četrtek, dne 2. t. m., ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Spodnja Šiška št. 5, na domače pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše za dušo brale se bodo v četrtek, dne 9. t. m. v cerkvi sv. Jerneja v Sp. Šiški.

Predraga rankega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Spodnja Šiška dne 1. julija 1903

Žalujemo ostali.

Zahvala.

Povodom bolezn i smrti naše preljuba hčerke, gospodične

Pepi Zaplotnik

čutimo hvaležno dolžnost, tem potom izrekat vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas tolažili, najiskrenejšo zahvalo.

Dalje se zahvaljujemo vsem mnogostevnim udeležnikom pogreba ter vsem darovalcem za prelepe vence. Srčna hvala vsem!

Spodnja Šiška, 2. junija 1903.

Jerica Zaplotnik.

(1727)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja povodom nagle smrti našega preljubljenega soproga oziroma očeta, sina, brata, strica in svaka, gospoda

Alfonza Oblak

trgovca in posetnika

izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo za vsa izražena sočutja, premnogobrojne vence in obilo uležbo pri spremstvu k njega zadnjemu počitku. Posebno se še zahvaljujemo mil. gosp. proštu in ostali pred. duhovščini, prebлаг. g. vladnemu svetniku Friedrich-u, prebлаг. g. dvornemu svetniku Sukljeju, prebлаг. g. županu pi. Sladoviču, gg. uradnikom, gimn. profesorjem trgovcem, slav. „Dol. pevskemu društvu“ in gg. dijakom za ganljivo petje, sl. „Dol. Sokolu“, slavni „Požarni brambor“, sl. mestni in meščanske garde godbi, slav. odboru okrajne bolnišnice blagajne ter vsem ostalim p. n. gospodom in gospem iz mesta in okolice. (1730)

Rudolfovo 30. junija 1903.

Žalujemo ostali.

Predujemi

na srečke in vrednostne papirje.

Posestniki srečk

zamorejo srečke po najvišji vrednosti poveriti in predjeti s poljubnimi malimi plačili v obrokih in po zelo kulantni obrestni meri z izključno pravico do igranja, povračevati.

Agenti se iščejo za vsa kraja proti dobri nagradi. (1679-3)

Zahvaljevanje prospekt od

Los-Effekten-Depot Bank

A. Balog

Budapest IV., Franziskanerplatz Nr. 2.

Učenec

sprejme se v trgovino mešanega blaga. (1728-1)

A. Casagrande v Ajdovščini.

Pletenje s strojem

jako lična in trpežna izdelava (delavnica obstoji že 14 let) (1706-2)

se priporoča.

Cene nizke. Delo solidno.

Prevzemajo se tudi nogavice v podpletenu.

Marija Franzl

delavnica za pletenje v Ljubljani

Privoz št. 10 (Prule).

Zahtevajte

ilustrovane cenike

žarnic

(Glühlichtlampen).

Najbolja in najcenejša razsvetljava.

(1735-6)

Johannes Heuer

Dunaj, IV. Mühlgasse 3.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 24 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marjine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zeli ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marjine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I. in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Trbiž. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I. in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marjine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zeli ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal in Inomosta, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marjine vare, Heb, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra, ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1719)

K 5-60. Senzacionalno!!! K 5-60.

Brez konkurence!

Samo K 5-60 stane prava švicarska niklasta anker-remontoir-ura „System Roskopf-Patent“.

Ta prava švicarska niklasta anker-remontoir-ura „System Roskopf Patent“ s patent. emailiranim kazalnikom je taka kakor jo silka kaže, gre 36 ur in ima garantirano dobro idočo kolesje. Za vsako uro se 5 let pisмено garantira in je posebno pripravna vsled svoje zunanje opreme, (zelo močni pokrovci iz pravega nikla) za one, ki so v težkem delu, vsled česar se vsakemu toplo priporoča.

Ura z verižico in ličnim tokom stane samo K 5-60. Če se naroči dve uri naenkrat stane vsaka le K 5. Tudi dam te ure 8 dni na poskušnjo in jih vzamem nazaj če ne ugajajo, ter povsem celi zanje vplačani znesek. (1326-11)

Pošilja se po povzetju ali če se denar pošlje

Josip Spiering

Dunaj I., Postgasse 2 w.

Mannesmann-ove cevi

vsake vrste

kakor tudi jeklene steklenice za stisnjeno

ogljeno kislino, vodik, kisik, stisnjeni zrak,

amonijak, acetile i. t. d. izdeluje

Nemško-avstr. tovarna za Mannesmannove cevi

v Komotavi, na Češkem. (437-21)

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od dne vloge do dne vzgida. (2975-88)

Promet s čeki in nakaznicami.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obilgacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Zamozjava in ekskomptu

izdružane vrednostne papirje in vnovčenje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje.

Ekomp in inkasse menic.

Borzna naročila.

samo 20, s pošto 25 vin.

Elegantno vezan

vožni red

pri (1681-4)

Ivanu Bonaču v Ljubljani.

Proda se iz proste roke

valjčni in umetni

mlin

in vodna žaga.

Natančneje pri Janezu Guar-

diju v Domžalah. (1697-3)

Proda se dobro obiskovana

gostilna

„Città di Gorizia“ na Reki

in sicer z vso pritlikino kar se rabi pri

gostilni kakor kuhinjsko posodo, sodi,

mizami, stoli itd. Kdor želi kupiti naj

se obrne do lastnika (1705-2)

Ignace Kirna

gostilna „Miramar“

Via del Pile šte. 4, Reka (Fiume).

Muhe so zopet sitne!

Edina, vsaki zahtevi zadostna pri-

prava za uničenje teh škodljivcev je

amerikanski

„Tanglefoot“.

En sam list jih vjame in obdrži

do 2000. Dobi se v vseh trgovinah

po 10 vinarjev list. (11-147)

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič

v Ljubljani.

Naznanilo.

Slavnomu občinstvu vljudno na-

znanjam, da točim v svoji gostilni

„Miramar“

Reka, via del Pile

pristna istrijska in hrvatska vina

ter postrezam z dobro kuhinjo.

Solidna postrežba se jamči.

Frenodišča za 40 oseb v lepih

sobah.

Za obilen obisk se priporoča